

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาปรับอัตราตามมาตรา ๒๕
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐

กระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๙/๒๗๔๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า นายศักดิ์ดา วงศ์วิสกุล และนายศิริ โชติยาวัฒน์ นานนท์ ได้ซื้อที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๒๐ แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จากนายราชัย เตชะพูนผล เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๒ แต่ที่ดินแปลงดังกล่าวถูกเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษศรีรัช (สายพญาไท - ศรีนครินทร์) จำนวน ๓๓๑ ตารางวา ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด อำเภอมะนังบุรี จังหวัดนนทบุรี และเขตบางเขน เขตดุสิต เขตพญาไท เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตยานนาวา เขตห้วยขวาง เขตบางกะปิ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๐ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาทร เขตคลองเตย เขตพระโขนง เขตห้วยขวาง และเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นกำหนดค่าทดแทนให้อัตราตารางวาละ ๒๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าทดแทน ๘,๒๗๕,๐๐๐ บาท ซึ่งนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ได้ตกลงทำสัญญาซื้อขายที่ดินกับการทางพิเศษแห่งประเทศไทยตามสัญญาเลขที่ คจท.ทข.๓๙๗/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๒

ต่อมาบริษัท ผลิตภัณฑ์ป๊อป จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ แจ้งให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยทราบว่า บริษัทฯ เป็นเจ้าของที่ดินแปลงดังกล่าวและได้ยื่นฟ้องนายราชัยฯ นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ต่อศาลแพ่งเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๒ เป็นคดีหมายเลขดำ ที่ ๑๗๗๑๓/๒๕๓๒ โดยขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนสัญญาซื้อขายระหว่างนายราชัยฯ กับนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ หลังจากนั้น ศาลแพ่งได้มีหมายอายัดชั่วคราว ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๓ ให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยนำเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นกำหนดดังกล่าวไปวางต่อศาลแพ่ง การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจึงมีหนังสือที่ มท ๕๕๐๖/๑๑๒๔ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๓ ส่งเงินค่าทดแทนไปวางต่อศาลแพ่งจำนวน ๘,๑๐๐,๒๐๐ บาท โดยหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้ ๑๗๔,๘๐๐ บาท

หลังจากนั้น ได้มีการแก้ไขราคาเบื้องต้นของที่ดินที่ถูกเวนคืนใหม่ โดยกรณีที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๒๐ นั้นมีการเพิ่มค่าทดแทนเป็นตารางวาละ ๕๒,๓๓๓.๓๓ บาท เจ้าของ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๑๒๖๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๒๐ จึงจะได้รับค่าทดแทนเพิ่มขึ้นอีก ๙,๐๔๗,๓๓๓.๓๓ บาท รวมเงินค่าทดแทนที่ต้องจ่ายแก่เจ้าของที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๒๐ ทั้งสิ้น ๑๗,๓๒๒,๓๓๓.๓๓ บาท แต่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเห็นว่าที่ดินแปลงดังกล่าวยังมีปัญหาโต้แย้งเรื่องกรรมสิทธิ์และคดียังไม่ถึงที่สุด จึงนำเงินค่าทดแทนที่ดินที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๙,๐๔๗,๓๓๓.๓๓ บาท ไปฝากไว้กับธนาคารออมสิน สาขาห้วยขวาง ในนามของนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ร่วมกัน แต่ให้ระงับการจ่ายเงินไว้จนกว่าคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๗๑๓/๒๕๓๒ จะถึงที่สุด และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ แจ้งการวางเงินค่าทดแทนที่เพิ่มขึ้นกับคำสั่งระงับการจ่ายเงินไว้จนกว่าคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๗๑๓/๒๕๓๒ จะถึงที่สุด ให้นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ทราบ โดยนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ได้รับหนังสือดังกล่าวในวันที่ ๒๐ และวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๖ ตามลำดับ

เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๓๙ ศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๗๑๓/๒๕๓๒ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๓๔๕๔/๒๕๓๙ ว่า กรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๒๐ เป็นของนายราชัยฯ เมื่อนายราชัยฯ ขายให้แก่ นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ กรรมสิทธิ์ในที่ดินจึงเป็นของนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ มิใช่ของบริษัท ผลิตภัณฑ์ป๊อป จำกัด โจทก์ จึงพิพากษายกฟ้องโจทก์ และศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลแพ่งจึงมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้อายัดเงินค่าทดแทนที่ต้องจ่ายให้แก่ นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ และมีหนังสือที่ ยธ ๐๒๐๘/๕๔๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ แจ้งคำสั่งให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยทราบ จากนั้นทนายความของนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ แจ้งให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยทราบว่า ศาลแพ่งได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งอายัดเงินค่าทดแทนที่ต้องจ่ายให้แก่ นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ และได้จ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน ๘,๑๐๐,๒๐๐ บาท ให้แก่นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ แล้ว จึงขอให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจ่ายเงินค่าทดแทนส่วนที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๙,๐๔๗,๓๓๓.๓๓ บาท ที่ฝากไว้กับธนาคารออมสิน สาขาห้วยขวาง ให้แก่นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ด้วย แต่โดยที่บริษัท ผลิตภัณฑ์ป๊อป จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ แจ้งให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยทราบว่า คดีอยู่ระหว่างฎีกาต่อศาลฎีกาและส่งสำเนาฎีกามาด้วย การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจึงเห็นควรชะลอการจ่ายเงินค่าทดแทนส่วนที่เพิ่มขึ้นไว้ก่อนจนกว่าคดีจะถึงที่สุด จึงมีหนังสือที่ มท ๕๔๑๐/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒ แจ้งให้นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ทราบว่า การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจะจ่ายเงินค่าทดแทนส่วนที่เพิ่มขึ้นให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนต่อเมื่อมีหนังสือสัญญาประนีประนอมยอมความหรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดมาแสดงเท่านั้น แต่คดีนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาจึงยังไม่สามารถจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวได้ ส่วนการที่ศาลแพ่งมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้อายัดนั้นเป็นเงินค่าทดแทนส่วนที่ศาลแพ่งมีคำสั่งอายัดไว้เท่านั้น ไม่เกี่ยวกับเงินค่าทดแทนส่วนที่ได้รับเพิ่มขึ้น

ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๓๗๙๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ โดยพิพากษายืนตามศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ และได้อ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓ นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ แจ้งให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยทราบ และได้ไปติดต่อขอรับเงินค่าทดแทนส่วนที่เพิ่มขึ้นที่ฝากไว้กับธนาคารออมสิน

สาขาห้วยขวาง เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จำนวน ๙,๐๔๗,๓๓๓.๓๓ บาท ต่อมา นาย คักดา และนายศิริฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๔ อุตธรณ์เงินค่าทดแทนต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยเจ้าหน้าที่ได้รับหนังสือไว้เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

หลังจากนั้น กรมที่ดินได้ดำเนินการรังวัดแบ่งแยกที่ดิน ปรากฏว่าที่ดินโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๙๒๐ ถูกเขตทางทั้งสิ้นรวม ๓๗๑ ตารางวา หรือเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก ๔๐ ตารางวา การทาง พิเศษแห่งประเทศไทยจึงมีหนังสือ ที่ มท ๕๕๐๙(๒)/๐๔ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้นาย คักดา และนายศิริฯ มารับเงินค่าทดแทนที่ดินส่วนที่ถูกเวนคืนเพิ่มขึ้น ๔๐ ตารางวา เงิน ๒,๐๙๓,๓๓๓.๓๓ บาท โดยนายคักดา และนายศิริฯ ได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และได้มารับเงินดังกล่าวแล้ว ต่อมานายคักดา และนายศิริฯ ได้ยื่นอุทธรณ์เงินค่าทดแทน ที่ดินส่วนที่ถูกเวนคืนเพิ่มขึ้น ๔๐ ตารางวา ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยเจ้าหน้าที่ได้รับหนังสือไว้เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว กระทรวงคมนาคมจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ดังนี้

(๑) คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ จะรับอุทธรณ์ของนายคักดา และนายศิริฯ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๔ ไว้พิจารณาได้หรือไม่ โดยในประเด็นนี้ คณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ฯ มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ควรรับอุทธรณ์ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๔ ไว้พิจารณาโดย เทียบเคียงกับความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๓๐๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๓ ที่ว่า หากเจ้าหน้าที่มิได้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนมารับเงินค่า ทดแทน ให้ถือเอาวันที่เจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนลงนามรับเงินเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาการใช้สิทธิ อุทธรณ์เงินค่าทดแทน โดยเห็นว่าหนังสือแจ้งการวางเงินค่าทดแทนกับธนาคารออมสิน ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๓๖ ไม่ใช่หนังสือแจ้งให้มารับเงินค่าทดแทน แต่เป็นการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสอง ทราบถึงการวางเงิน เนื่องจากยังมีปัญหาโต้แย้งกรรมสิทธิ์ และผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถรับเงินค่า ทดแทนได้ เพราะการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้รับงบการจ่ายเงินไว้ รวมทั้งหนังสือแจ้งการ วางเงินดังกล่าวก็ไม่ได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ นอกจากนี้ หลังจากที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ไม่ปรากฏว่าการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับเงินค่าทดแทนแต่ อย่างไม่ใด จึงถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับหนังสือแจ้งให้มารับเงินค่าทดแทน การเริ่มนับระยะเวลา การใช้สิทธิอุทธรณ์จึงควรเริ่มนับแต่วันลงนามรับเงินค่าทดแทนตามความเห็นของคณะกรรมการ กฤษฎีกาข้างต้น

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า ไม่ควรรับอุทธรณ์ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๔ ไว้พิจารณา เนื่องจากเมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเป็นที่สุดไว้แล้ว โดยวินิจฉัยในประเด็นการใช้สิทธิ อุทธรณ์เงินค่าทดแทนของผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว ผลของคำสั่งย่อมผูกพันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม คู่กรณีในคดีด้วย การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ จึงเห็นควรยึดถือข้อเท็จจริงที่ ศาลได้วินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว

(๒) คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ จะรับอุทธรณ์ของนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔ ไว้พิจารณาได้หรือไม่ เนื่องจากคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดที่ ๕๔๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ นั้น รับฟ้องที่ดินส่วนที่ถูกเขตทางเพิ่มขึ้นจำนวน ๔๐ ตารางวาไว้พิจารณา จึงเห็นว่าหนังสืออุทธรณ์เงินค่าทดแทนลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔ เป็นอุทธรณ์ที่ยื่นโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการวินิจฉัยที่แตกต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๑๘๘๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ว่า ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนไม่มีสิทธิอุทธรณ์ในที่ดินส่วนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากเนื้อที่ดินที่กรมที่ดินรังวัดได้เพิ่มขึ้นนั้นเป็นเนื้อที่ดินที่ถูกเวนคืนตามแนวทางที่กำหนดไว้แน่นอน เนื้อที่ดินที่เพิ่มขึ้นจึงไม่ใช้การเวนคืนขึ้นใหม่ที่แตกต่างหากจากการเวนคืนที่ดินเดิม จึงไม่อาจก่อให้เกิดสิทธิอุทธรณ์ขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งได้

กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ เป็นไปโดยถูกต้องและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ จะรับอุทธรณ์ของนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๔ ไว้พิจารณาได้หรือไม่

ประเด็นที่สอง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ จะรับอุทธรณ์ของนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔ ไว้พิจารณาได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาข้อหารือของกระทรวงคมนาคม โดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า ปัญหาที่จะต้องพิจารณาวาระเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์เงินค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเวนคืนจำนวน ๓๓๑ ตารางวา จะเริ่มนับตั้งแต่เมื่อใดนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ได้ฟ้องการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๕ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๔๕๙/๒๕๔๕ โดยคำขอ ข้อ (๑) นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าทดแทนที่ถูกเวนคืน จำนวน ๓๗๑ ตารางวา ในราคาตารางวาละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งรับคำขอ ข้อ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับที่ดินที่ถูกเขตทางเพิ่มขึ้น จำนวน ๔๐ ตารางวา ไว้พิจารณา นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ จึงอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๕๔๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ยืนตามคำสั่งศาลปกครองกลางโดยศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยคำขอ ข้อ (๑) ว่า หนังสือของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจกการวางเงินค่าทดแทนที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๙,๐๔๗,๓๓๓.๓๓ บาท โดยนำเงินดังกล่าวไปฝากกับธนาคารออมสิน สาขาห้วยขวาง ในชื่อบัญชีของนายศักดิ์ดา และนายศิริฯ และได้มีหนังสือแจ้งให้นาย

ศักดิ์ดา และนายศิริฯ ทราบ ถือได้ว่าเป็นหนังสือแจ้งให้นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ไปรับเงินค่าทดแทนตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว แต่ได้มีการระงับการจ่ายเงินค่าทดแทนไว้จนกว่าคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๗๑๓/๒๕๓๒ จะถึงที่สุด กำหนดระยะเวลาการอุทธรณ์เงินค่าทดแทนภายใน ๖๐ วัน ตามบทบัญญัติดังกล่าวจึงยังไม่เริ่มนับ ต่อมา เมื่อศาลแพ่งได้อ่านพิพากษาศาลฎีกาในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๗๑๓/๒๕๓๒ หมายเลขแดงที่ ๓๔๕๔/๒๕๓๔ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓ให้นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ เป็นฝ่ายชนะคดี เหตุแห่งการโต้แย้งขัดขวางไม่ให้นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ใช้สิทธิอุทธรณ์จึงหมดสิ้นไปตั้งแต่วันที่ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว การที่นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ ได้ยื่นอุทธรณ์เงินค่าทดแทนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๔ เป็นการยื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน นายศักดิ์ดา และนายศิริฯ จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์เงินค่าทดแทนต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๔ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และเมื่อประเด็นที่หารือเป็นประเด็นเดียวกับที่ศาลปกครองได้วินิจฉัยเป็นที่ยุติแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวอีก

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาลปกครองกลางรับคำขอ ข้อ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับที่ดินที่ถูกเขตทางเพิ่มขึ้น จำนวน ๔๐ ตารางวาไว้พิจารณา และคดีดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง โดยยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี จึงยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นการวินิจฉัยที่แตกต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่ประเด็นนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) จึงไม่อาจรับข้อหารือนี้ไว้พิจารณาได้ตามข้อ ๙ (๑)^๒ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

ลงชื่อ พรทิพย์ จาละ
(คุณพรทิพย์ จาละ)

^๑ มาตรา ๒๕ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๒๓ หรือ มาตรา ๒๔ วรรคสาม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนั้น ภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ ข้อ ๙ กรรมการกฤษฎีกาจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล

ฯลฯ

ฯลฯ

เลขที่การคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๔๗